

Mál nr. 110/2010

M og váttryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna vinnuslyss þann 24.6.2009.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 14.4.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 27.4.2010, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M vann á vegum vinnuveitanda síns, V, við að slá mön við tjaldsvæði. Til verksins notaði M sláttuvél sem myndaði nokkurs konar svif yfir grasfletinum (svifsláttuvél). Sló hann niður halla á möninni og hélt um leið um handstöng á inngjöf sláttuvélarinnar. Rann þá M til og féll aftur fyrir sig. Við það slóst hægri fótur hans undir vélna og lenti í sláttuspaða hennar með þeim afleiðingum að hann slasaðist á fætinum. M mun hafa verið í venjulegum íþróttaskóm þegar slysið varð.

Í skýrslu Vinnueftirlits ríkisins um slysið er vísað til 13., 14. og 37. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Ennfremur er vísað til 3. gr. reglugerðar nr. 497/1996 um notkun persónuhlífa, en þar segir að nota skuli persónuhlífar þegar ekki er hægt að komast hjá áhættu eða takmarka hana nægilega með tæknilegum ráðum sem veita almenna vernd eða með ráðstöfunum, aðferðum eða annarri tilhögun við skipulagningu vinnunnar. Gaf Vinnueftirlitið þau fyrirmæli að allir starfsmenn V sem vinna við garðslátt skulu nota viðeigandi persónuhlífar, þ.m.t. öryggisskó. Var vinna við garðslátt bönnuð ef ekki voru notaðir öryggisskór og aðrar viðeigandi persónuhlífar m.t.t. vinnuaðstæðna.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu V hjá váttryggingafélaginu X vegna líkamstjóns síns. Félagið hefur hafnað bótaskyldu einkum á þeim forsendum að öryggisskór hafi verið til staðar hjá V fyrir alla starfsmenn sem unnu við slátt á þeim tíma sem slysið varð. Eftir slysið hafi verið keyptir öryggisskór til viðbótar þeim sem fyrir voru. Ennfremur hafi M vanrækt skyldur sem á honum hvíldu skv. 1. og 2. mgr. 26. gr. laga nr. 46/1980, þ. á m. um að tilkynna um ágalla eða vanbúnað sem leitt gæti til skerts öryggis eða lakari aðbúnaðar eða hollustuhátta sem hann sjálfur getur ekki bætt úr. Þá hafnar X bótaskyldu á grundvelli upplýsinga frá V um að yfirflokkstjóri á staðnum hafi sagt M að byrja ekki að slá mönina strax þar sem hann hafi ætlað að ná í band til að binda í sláttuvélina svo auðveldara væri og hættuminna að slaka henni niður mönina og slá grasið. Þessu hafi M ekki sinnt heldur byrjað strax að slá blautt grasið. M hefur mótmælt framangreindum staðhæfingum af hálfu X.

Álit.

Til fyllingar framangreindu ákvæði í 3. gr. reglugerðar nr. 497/1994 um notkun persónuhlífa kemur fram í leiðbeiningum með reglum nr. 90/1989 um garðsláttuvélar og einöxla garðyrkjuvélar að æskilegt sé að stjórnendur svifsláttuvéla séu í öryggisskóm eða öryggisstígvélum með stáltá þegar þeir slá með vélunum. Óumdeilt er að M var ekki í öryggisskóm þegar slysið varð. Af gögnum málsins má sjá að eftir slysið keypti V nokkurn fjölda af öryggisskóm. Engar upplýsingar liggja fyrir í málinu um þá öryggisskó sem V kveður að M hafi staðið til boða að nota, hvernig fyrirmælum var komið til M um að nota slíka skó, hvar hann gat gengið að þeim eða hvort þar hafi verið skór sem M gat notað. Með hliðsjón af þessu og gegn mótmælum M verður

að telja að V hafi ekki sýnt fram á með fullnægjandi hætti að þegar slysið varð hafi M átt þess kost að vera í viðhlítandi öryggisskóm eins og stjórnvaldsfyrirmæli kveða á um. Ber V ábyrgð á því að M var ekki í slíkum öryggisskóm. Staðhæfingar um að yfirflokkestjóri hafi mælt svo fyrir að M skyldi ekki hefja slátt fyrir en hann hefði sótt band til að binda í sláttuvélina standa á það ótraustum grunni samkvæmt gögnum málsins að V verður ekki leystur undan ábyrgð af þeim sökum.

M var á 19. aldursári þegar slysið varð og starfaði sem ófaglærður launþegi hjá V, en hann hóf störf hjá V í maí 2009. Með tilliti til þessa þykir M ekki hafa vanrækt skyldur sínar skv. ákvæðum 1. og 2. mgr. 26. gr. laga nr. 46/1980 þannig að hann verði talinn ábyrgur fyrir slysinu í heild eða að hluta. Ekki verður heldur séð að hann þurfi af öðrum ástæðum að sæta skerðingu á bótarétti vegna meðábyrgðar sinnar. Ber samkvæmt þessu að bæta líkamstjón M að fullu úr fyrrgreindri ábyrgðartryggingu V hjá X.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist að fullu.

Reykjavík, 18. maí 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.